

Færdselen i København“. Det er i Virkeligheden mange Automobilejeres og Automobilføreres Mening, at vi Fodgængere er saadan en taalt Race. Man kan desværre ikke helt komme udenom os, men vi bør dog ved Lejlighed have en alvorlig Paamindelse om, at vi kun er taalte Væsener. I det hele taget er der fra mangfoldige Automobilføreres Side vist en forbavsende Overlegenhed i Tankegang og Hensynsløshed i Praksis. Og nu er der det mærkelige, som ogsaa fremheves her, at de, der har mindst at bestille her i Landet, det er bevislig dem, der jager mest af alle. Man skulde tro, man var i et Galehus, naar man rigtig ser paa de Konsekvenser, der flyder af denne Automobiltrafik. Det er kun nogle ganske faa Procent af Befolkningen, der bruger Biler, men det er ikke saa faa af dem, som bruger Bilerne, der misbruger dem i den uhyggeligste Grad. Jeg har hørt en Folketingsmand sige, at han forleden i et københavnsk Blad havde læst en Annonce om, at et Automobil var til Salg, garanteret Fart 114 km i Timen — værs' god, den Annonce var ikke til at tage fejl af. Bevislig har disse mangfoldige Bilister været de skadeligste Lovovertrædere, vi har haft her i Landet, men man har tilsyneladende ikke haft Blikket tilstrækkelig aabent derfor, og jeg vil haabe, at de Ord, jeg her i al Beskedenhed har fremsat, i alt Fald vil bidrage til, at Kontrollen med Bilerne skærpes i saa høj Grad som muligt.

Nu siger man nok: Ja, men Brugen af Bilerne betegner et Fremskridt, og jeg indrømmer, at Bilerne rent køreteknisk set rummer Fremskridt. Men jeg vover at paastaa, at for de 95 pCt. af Befolkningen, som ikke bruger Biler, har Bilerne været et stort Tilbageskridt, og det er de navnlig blevet ved disse ganske systematiske Lovovertrædelser, der har fundet Sted. Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde ved første Behandling: Jeg vover at paastaa, at der ikke findes en eneste Personautomobilist, der har kørt nogle Aar, uden at han mange Gange har overskredet denne Hastighed — altsaa 50 km —, og det ærede Medlem siger videre: Hastigheden paa 70—80 km har bidraget overordentlig til at ødelægge vore Veje. Det er jo i Virkeligheden efter mit Skøn en frygtelig Anklage, der der rettes mod Automobilisterne, men Anklagen er desværre fuldstændig rigtig. Man tænke sig Livet, som det nu en Gang former sig under Automobilismens Regimente. Der kører 25 Luksusbiler ud fra København en skøn Sommerdag, naar det er tørt. Disse 25 Automobiler farer deres reglementerede 60—70 km i Timen eller derover, de tilbagelægger

maaske en Strækning paa 35 danske Mil den Dag. Disse Biler spreder altsaa en 35 danske Mil lang, mægtig tyk Støvsky om sig. Den daler ned over Haver, Kolonihaver og Huse, lægger sig som en Gene over de Mennesker, der færdes paa Vejene, og alle de Beboere, som tilfældigvis bor langs Vejene. Jeg har set, hvorledes Husmødre angst har smækket deres Vinduer i, fordi de ikke vilde have deres Stuer fyldt med Støv. Og er saa det ene Automobil lykkelig faret forbi, og Støvskyen har lagt sig, saa rasler faa Minutter efter det anden forbi — samme Scener! Jeg har set her i København eller i Omegnen, hvorledes Kolonihaveejere næsten bogstavelig er blevet fordrevet fra deres Haver af Bilerne, navnlig fordi disse kører alt for hurtigt.

Man maa spørge sig selv: Hvad jager disse Luksusbiler efter? Blot fordi Føreren eller Ejeren ynder at jage. Der er ikke noget bestemt økonomisk Formaal dermed. Der er heller ikke i og for sig noget oplivende Moment for dem i ædlere Forstand. Der er blot denne Lyst til at jage, denne Lyst til at kunne prale med, at ens Automobil tog den og den betydelige Fart. Saa jager de hen til et eller andet flot Hotel, indtager en bedre Middag, og saa farer de videre og spreder Uhygge, Støv og Fare rundt om, hvor de kører med denne ulovlige Fart.

Det Billede, jeg her i svage Ord har søgt at opridse, er slet ingen Overdrivelse. Tværtimod, det er alt for fattigt udmalet, for der er bevislig Smaafolk, som har stukket deres Spareskillinger i en Kolonihave, og som har set, at de har købt fuldstændig fejl, fordi Bilerne forringer deres Ejendom. Jeg mener ikke, at Bilerne skal hindres i at køre. Jeg mener, at de maa bruges, men de maa ikke misbruges, og det er i alt Fald min private Mening, at Justitsministeren og Politimyndighederne bør omhyggeligt overvåge dette. Hvis man bliver ved at tolerere og kun tager denne Hurtighed frem ved højtidelige Lejligheder, som nu det ærede Medlem Hr. Ulrich gjorde, risikerer man med den vældige Biludvikling, som ligger i Luften, overordentlig stor Skade og Gene. Man maa dog huske paa, at Arbejdere i alt Fald og Smaafolk i det hele taget er først og fremmest Fodgængere. Folk har saa travlt i deres Biler, de har saa travlt med at bryde Loven. Men man maa tænke paa, at de fleste af de Mennesker, der i Virkeligheden har travlt, maa nøjes med Sporvognen eller med deres Ben eller med Cykler. Det gælder Arbejderen, der i den tidlige Morgenstund skal paa Arbejde. Ganske vist begynder Motorcyklerne at vinde Indpas hos Arbej-